

ÖVERENSKOMMELSER MED FRÄMMANDE MAKTER.

N:r 30.

Ministeriella noter med Storbritannien angående ömsesidighet rörande ersättning för olycksfall i arbete. London den 8 december 1920 och den 19 januari 1921.

a.

Sveriges chargé d'affaires i London till brittiske utrikesstatssekreteraren.

(Översättning.)

London, 8th December, 1920.

My Lord,

The first paragraph of Article 6 of the Swedish Law of July 5th, 1901, concerning compensation for injuries received during work in consequence of accident contains certain discriminating provisions with regard to the right to compensation for such injuries in respect of foreigners. The Government, however, have the right to grant exceptions to this regulation to citizens of a foreign country on conditions of reciprocity.

On account hereof and it having been ascertained that the British »Workmen's Compensation Act, 1906» ensured full reciprocity towards Swedish subjects in respect to workmen's compensation for accident a Royal Ordinance was issued in Sweden on the 18th June, 1909, removing the disabilities imposed by the aforesaid Swedish law on British subjects.

Article 27 of the Swedish Law

London den 8 december 1920.

Mylord,

Första stycket av § 6 i den svenska lagen av den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete stadgar vissa inskränkningar i fråga om utländska medborgares rätt till ersättning för sådan skada. Dock har regeringen rätt att, under förutsättning av ömsesidighet, medgiva undantag från berörda bestämmelser för medborgare i visst land.

Med anledning härav och sedan det blivit ådagalagt, att den brittiska lagen om olycksfallsförsäkring (»Workmen's Compensation Act, 1906») tillförsäkrade svenska undersåtar full ömsesidighet i fråga om rätten till ersättning för olycksfall i arbete, utfärdades i Sverige den 18 juni 1909 en Kungl. kungörelse, vilken för vad brittiska undersåtar angår avlägsnade de i ovannämnda svenska lag stadgade inskränkningar.

§ 27 i den svenska lagen om

concerning insurance for injury caused by accident during work, of June 17th, 1916, also contains certain discriminating provisions with regard to foreigners. The said article enacts in its first paragraph that compensation to anyone entitled to sick-assistance or to a life pension but not being a Swedish subject and not domiciled in Sweden may without the consent of the recipient be exchanged against a lump sum to a certain percentage of the capitalised value, and that when the exchange has been effectuated, the right to further compensation is forfeited. Furthermore, in the second paragraph of the said article it is laid down that, if the accident has entailed death and the deceased was not a Swedish subject and not domiciled in Sweden, compensation for funeral expenses is to be paid out only in the event of the accident having entailed death within three months, and a life pension or capital to survivors not being Swedish subjects only if they were domiciled in Sweden at the time of the accident. The Government possess, however, the right to grant exceptions to this rule to foreign subjects on conditions of reciprocity.

English legislation seems unreservedly to entitle subjects of foreign states to the same benefits as British subjects with regard to compensation for injury caused by accident during work and the necessary reciprocity in respect of the right for Swedish subjects to such compensation seems, therefore, to exist also with reference to the provisions in the Law of June 17th, 1916.

försäkring för olycksfall i arbeten den 17 juni 1916 innehåller jämväl vissa inskränkande bestämmelser med hänsyn till utländska medborgare. Denna paragraf stadgar i första stycket, att ersättning åt någon, som har rätt till sjukpenning eller livränta men som icke är svensk medborgare och icke är i Sverige bosatt, må, utan den ersättningsberättigades samtycke utbytas mot en rund summa uppgående till vissa procent av kapitalvärdet samt att, när utbyte ägt rum, rätten till vidare ersättning är förfallen. Vidare är i andra stycket av samma paragraf stadgat, att om olycksfallet medfördöden och den avlidne ej var svensk medborgare och ej i riket bosatt, begravningshjälp utgår allenast, om olycksfallet inom tre månader medfört döden, samt livränta eller kapital till efterlevande, som ej är svensk medborgare, allenast om denne vid tiden för olycksfallet var bosatt i Sverige. Regeringen äger dock rätt att under förutsättning av ömsesidighet för medborgare i visst land medgiva undantag från dessa föreskrifter.

Brittisk lagstiftning synes utan någon inskränkning tillerkänna annan stats undersåtar samma förmåner som brittiska undersåtar beträffande ersättning för olycksfall i arbete, och den föreskrivna ömsesidigheten i fråga om svenska undersåtars rätt till dylik ersättning synes alltså förefinnas jämväl med hänsyn till bestämmelserna i lagen av den 17 juni 1916.

The Swedish Government, therefore, are prepared to take the necessary measures with a view to abrogating the discriminating provisions in the aforesaid article 27 in so far as British subjects residing in the United Kingdom are concerned, but they hold that, before effecting this, it is desirable to obtain a declaration on behalf of His Britannic Majesty's Government to the effect that the necessary reciprocity is guaranteed Swedish subjects in Great Britain with regard to such matters.

I venture, therefore, to beg Your Lordship to be so good as to cause me to be furnished with an official notification to the above effect.

I have the honour to transmit, for Your Lordship's information, copy of the Swedish Law of June 17th, 1916.

I have the honour to be, with the highest consideration, My Lord, Your Lordship's most obedient, humble Servant.

ALSTRÖMER.

Svenska regeringen är därför beredd att vidtaga erforderliga åtgärder för att, för vad angår i det Förenade Konungariket bosatta brittiska undersåtar, undanröja de i ovannämnda § 27 stadgade inskränkningar. Dock anser regeringen önskvärt att dessförinnan från Hans Brittiska Majestäts regering erhålla en försäkran, att den erforderliga ömsesidigheten i berörda avseende tillförsäkras svenska undersåtar i Storbritannien.

Jag får därför anhålla, att Ni behagade tillställa mig ett officiellt meddelande i detta avseende.

Jag har äran att till Eder kännedom härjämte överlämna ett exemplar av den svenska lagen av den 17 juni 1916.

Jag har äran att med utmärktaste högaktning förbliva Eder ödmjuka tjänare.

ALSTRÖMER.

b.

Brittiska utrikesministeriet till svenske ministern i London.

(Översättning.)

January 19th, 1921.

Sir:-

With reference to the Note No. 202 which Baron Alströmer was good enough to address to me on the 8th December last, I have the honour to inform You that under the British Workmen's Compensation Act Swedish subjects are without reservation

Den 19 Januari 1921.

Herr Friherre,

Åberopande Friherre Alströmers skrivelse den 8 nästlidne december har jag äran meddela Eder, att enligt den brittiska lagen om olycksfallsförsäkring (»Workmen's Compensation Act») svenska undersåtar utan inskränkning äro berättigade till sam-

entitled to the same benefits as British subjects.

I have the honour to be, with the highest consideration, Sir, Your most obedient, humble Servant.

(For the Secretary of State),
J. D. GREGORY.

ma förmåner som brittiska undersåtar.

Jag har äran att med utmärktaste högaktning förbliva Eder ödmjuka tjänare.

För statssekreteraren:
J. D. GREGORY.

Utkom av trycket den 8 februari 1922.